

ἔργων. Βί: τὰ κινδυνεύοντα μέρη ἀνδρας τῶν ἔργων, καὶ οὐχὶ τοῦ λόγου θέλει τις.

Γνωρίζετε ἤδη, κ. Γαβριηλίδη, καὶ τὸν ἐκραγέντα σφοδρὸν καὶ ἄχαρι πόλεμον μεταξύ μητροπολιτῶν, παναγιωτάτων καλουμένων, ἐφορείας, συλλόγου καὶ λαοῦ. Τινὲς λέγουσιν ὅτι μάχεται τὸ δίκαιον κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας, ὁ περιφρονούμενος καὶ ποδοπατούμενος λαὸς κατὰ τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τοῦ Κοτζαμπασισμοῦ. Ἴσως ἐν μέρει τοῦτο εἶναι ἀληθές· ἐπιτρέψατέ μοι ὅμως κ. Βλάσιε, νὰ σᾶς εἰπω ὅ,τι καὶ σεῖς, νομίζω, γνωρίζετε, ὅτι δὲν μάχεται κυρίως ὁ λαὸς κατὰ τοῦ κοτζαμπασισμοῦ, ἀλλὰ τὰ προσωπικὰ πάθη δύο οἰκῶν τῆς Θεσσαλονίκης, οὔτινες εἶναι καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δύο ἀντιθέτων μερίδων. Καὶ τίνα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔνεκα ἀτομικῶν παθῶν ἐκραγείσης ταύτης κοινῆς διαμάχης; Ὅτι ἐνοπλος στρατιωτικὴ δύναμις κλείει διὰ τῆς λόγχης τὴν εἰσοδὸν εἰς τὴν ὀργῶσαν πρὸς μάθησιν νεολαίαν, τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, καὶ καρφώνει τὰς εἰσόδους τοῦ γυμνασίου, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου καὶ τὸν καθάσθην του! Καὶ νομίζετε ὅτι μόνον ἐντὸς τῆς Θεσσαλονίκης περιορίζεται ὁ πόλεμος τῶν ἀντιθέτων φατριῶν; Ἀπατάσθε. Πῶς δέ τις τῆς ἀπάτης ταύτης ἐξάγεται; Εὐκολώτατα· ἀρκεῖ νὰ κηθήσῃ εἰς τι καφενεῖον ὑπὸ Θεσσαλονικέων συχναζόμενον. Κάθησθε λ. χ. εἰς τι κατὰ τὴν Νεάπολιν καφενεῖον μετ' ἄλλων Μακεδόνων· μεταξύ αὐτῶν εὐρίσκονται καὶ Θεσσαλονικεῖς. Τοὺς ἀκούετε ὁμιλοῦσι περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων· μὴ ἀνησυχεῖτε, μετ' οὐ πολὺ ἄρχεται συζήτησις περὶ τῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ συμβαινόντων, τῶν κοινοτικῶν λεγομένων. Οἱ μὲν σφόδρα ἐπιτίθενται κατὰ τῶν δέ· ἕκαστος ἔχει πρόχειρον μορφὴν τινα κατὰ τῆς ἀντιθέτου φατρίας ν' ἀποδώσῃ. Ἀκούετε καὶ σιωπᾶτε, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἂν δὲν εἴσθε Μακεδῶν, εἴσθε Ἕλληνας, πονεῖτε τὴν ταλαιπωρουμένην Μακεδονίαν καὶ πα-

ρχαίοντες χιλίους ἄλλους λόγους καταδεικνύοντας τὸ ἄδικον καὶ ἐπιβλαβὲς τῶν ἐρίδων τῶν, ρίπτετε κατὰ πρόσωπον τῶν συζητούντων τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν: Δὲν μοῦ λέγετε σὰς παρακαλῶ, κύριοι, Θεσσαλονικεῖς, ὑπῆρξε ποτὲ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἡ κεφαλὴ ἐνὸς γκχαοῦ ἤξιζεν ὅσον μία κολοκύνθη; Ναι. Καὶ ὅμως, κύριοι, οἱ πατέρες ἡμῶν ἐντελῶς ἀγράμματοι, διερχόμενοι χρόνους βαρυτάτους δουλείας καὶ ζῶντες ὑπὸ τῷ γαταγάνισον τοῦ γενιτσάρου, οὐδέποτε ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῶν καταστήματα ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις. Καὶ σεῖς σήμερον κατὰ τὸ 1883 εἰρiscόμενοι εἰς τὴν ὁλως ἀντιθετον ἐκείνων καταστασιν, ἐπιτρέπετε, τί λέγω; ἐν μέσῃ Θεσ/νίκῃ νὰ θέσῃ τὸν πόδα τοῦ ἐντὸς τοῦ γυμνασίου τοῦρκος στρατιώτης καὶ νὰ προτείνῃ λόγχην κατὰ τῶν τέκνων σας, κατὰ τῶν τέκνων τῶν ἀδελφῶν σας, θελόντων νὰ εἰσελθῶσιν, ἐνῶ πλησίον αὐτῶν βουλγαροπαίδες σαρκαστικῶς γελῶντες πορεύονται εἰς τὸ ἀκμάζον διδασκαλεῖον τῶν, καὶ δίδετε τὸ δικαίωμα ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν καὶ διὰ τὸ παραμικρὸν νὰ καταπατῇ καὶ τὰ μόνα δικαιώματα τὰ ὅποια μέχρι σήμερον διετηρήθησαν ἄθικτα».

Μακεδῶν

ΑΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ

Σοφία τῇ 31ῃ Αὐγούστου 1883.

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Χθὲς ἐπανῆλθον πρωϊαίτατα ἀπὸ τὰς ποιητικὰς ὄχθας τοῦ Βοσπόρου συνοδευόμενος ὑπὸ γλυκυτάτων ἀναμνήσεων, τρυφερωτάτων ὀνειροπολημάτων, φαντασιωδῶν ῥεμβασμῶν καὶ ἀνερορχήθην τὰς τραχεῖας ἀνωφωρείας τοῦ Αἵμου ὅπως καὶ πάλιν ῥιφθῶ εἰς τὰς πεζὰς ἐμπορικὰς ἀσχολίας, ἃς το-

γὰς τῆς, ἔχει δύο φοραῖς τὸν μῆνα γενικὴν καθαριότητα καὶ διατηρεῖ εἰς καλὴν κατάστασιν τὰ ἐπιπλα τῆς ἐποχῆς Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ', τὰ ὅποια στολίζουν τὰ δωμάτια τῆς ὑποδοχῆς.

Ὅταν ἡ Βριγίττα ἀνοίγῃ τὰ παραθυρόφυλλα τῆς μεγάλης αἰθούσης, καὶ τὸ φῶς εἰσέρχόμενον εἰς κύματα ἐντὸς τῶν μεγάλων καὶ ὑψηλῶν δωμάτων φωτίζει αὐτὰ, νομίζει τις ὅτι ἀνοίγεται ἡ αὐλαία θεάτρου, ἀφίνουσα νὰ φαίνεται ἡ θαυμασία καὶ πολυτελεστάτη διακόσμησις. Ἐπὶ τῶν τοίχων, αἱ ὠραιότεραι ταπετσαρίαι τῶν Γοβελίνων δεικνύουν ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου. Καὶ τὸ βελούδον τῆς Γενεύης, διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι ἐπεστρομμένα τὰ καθίσματα λάμπει ὑπὸ τὰς τόσας τοῦ ἡλίου ἀκτίνας, μεταξύ τῶν ἐξ ὀλοχρύσου ξύλου πλασιῶν, δι' ὧν περιβάλλεται. Τὰ μεγάλα βενετικὰ κάτοπτρα ἀντανakλῶσι δι' ὀλίγας στιγμὰς ἐπὶ τῶν λείων ἐπιφανειῶν τῶν, τὰ λουλούδια τοῦ κηπαρίου, τὰ ἰδιότροπα ἀνατινάγματα τοῦ ἀναβρύοντος ὕδατος, παρασυρμένον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, καὶ μίαν γωνίαν τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ Βριγίττα, ζωηρὰ καὶ δραστηρίᾳ ἀρχίζει μὲ τὸ σάρωθρον καὶ τὸν σπόγγον ἂνὰ χεῖρας τὸν καθαρισμὸν, ἀφοῦ δὲ τελειώσῃ ἐπανακλείει τὰ παραθυρόφυλλα καὶ ὁ καλλιτεχνικὸς τοῦ φρουρίου πλοῦτος βυθίζεται ἐκ νέου εἰς ψηλαφητὸν σκότος.

Ἐν τῇ κατοικημένῃ πλευρᾷ ὁ Φίλιππος εἶχε κρατήσει διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐν μέγα γραφείου, περικυκλούμενον ἀπὸ βιβλιοθήκας μὲ ὑψηλὰ ράφια, εἰς τὰ ὅποια μόνον διὰ κλί-

μακὸς μπορεῖ νὰ φθάσῃ κανεὶς. Ἐν τῷ μέσῳ μεγάλη τράπεζα, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶνε διασπαρμένα ἔγγραφα ἐν ἀταξίᾳ φαινομενικῇ μᾶλλον παρὰ πραγματικῇ. Ὁραῖον ὀρειχάλκινον καλαμάρι κοσμούμενον μὲ δύο φουσκομάγουλους ἔρωτας, οἱ ὅποιοι μαλώνουν. Ὁ νικητὴς ξεκαρδιζόμενος ἀπὸ τὰ γέλοια χῶνει διὰ τῆς βίας εἰς τὸ στόμα τοῦ ἄλλου μία ρῶγα σταφυλοῦ. Ἐπὶ τῆς ἐστίας ὠραιότατον ἐκκρεμὲς ἐξ ἐβένου περιτριγυριζόμενον ἀπὸ χαλκόν. Παραπλευρῶς τοῦ γραφείου ἡ τραπεζαρία ἐπιπλωμένη μὲ ἀρχαῖα ἐπιπλα ἐκ γλυπτοῦ ἀνακαρδίου. Ἐπὶ τῆς ὀλοθήκης βαρύτιμα ἀργυρᾶ σκευῆ, τὰ ὅποια δὲν μεταχειρίζονται ποτέ. Πλησίον τῆς τραπέζης μικρὰ αἶθουσα ἐπιπλωμένη μὲ πολλὴν χάριν καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον συρμόν. Ἐν ἐκκρεμὲς καὶ πυρωσταῖς ἐκ κογχυλίων. Ἐνα τραπεζάκι ἐκ μωσαϊκοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡμιτελὲς κέντημα φαίνεται ὅτι περιμένει τὴν ἐπάνοδον τῆς Σουσάνας. Ἐντὸς δύο χρυσῶν πλασιῶν αἱ εἰκόνες τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Δερβλάυ, μετρίως ἐπιτυχημένα.

Εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα δύο μεγάλα δωμάτια συγκοινωνοῦντα μεταξύ τῶν διὰ τοῦ κομμωτηρίου τῶν, τὸ ἐν τοῦ Φιλίππου καὶ τὸ ἄλλο τῆς Σουσάνης. Τὸ ἐν σκοτεινόν καὶ σοβαρὸν, ἐπιπλωμένον μὲ ἐπιπλα ἐκ μαύρου ξύλου καὶ βελούδου χρώματος ἀδάνας, ὡς μόνον δὲ στολισμὸν ἔχον πανοπλίαν νεωτέρων ὄπλων, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας διακρίνεται στρατιωτικὴ καρβάνα τρυπημένη ἀπὸ τρεῖς σφαῖρας, ἀνάμνησις τοῦ Πόντ-Νογέλ.

σοῦτον σπανίως διακόπτουσιν αἱ εὐχάριστοι στιγμαὶ, τὰς ὁποίας ἀναλίσκω εἰς τὰς ἀτέχνους ταύτας ἀνταποκρίσεις.

Ἀφῆκα τὸν Βόσπορον ἀστράπτοντα ὑπὸ τὴν αἴγλην τῶν μυρίων φώτων τῆς φωταΐας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ βασιλεύοντος διαδόχου τοῦ πορθητοῦ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων. Τὴν καρδίαν εἶχον διάθερμον μυρίων αἰσθημάτων, διότι πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἐποίησα φίλτατε, Βλάσιε, ἀνάβασιν ἐπὶ τοῦ Τζάμιτζε, ὅπως ἐκείθεν θεαθῶ τὸ ἱερὸν παλλάδιον τῶν ἐλπίδων καὶ πόθων μας. Σὺ κατόκησας εἰς τὴν ἱερὰν τῶν Κωνσταντίνων πόλιν· εὐρέθης ὅμως ποτὲ περὶ ὦραν προκωρημένην τῆς νυκτός, ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐκείνου θεώμενος αὐτὴν κατὰφωτον, μυρία ἐκπέμπουσιν μαρμαρυγὰς εἰς τὰ ὕδατα τῶν τριῶν τῆς θαλάσσης — τοῦ Βοσπόρου, τοῦ Κερατείου, τῆς Προποντίδος· Ἡτένισες πρὸς αὐτὴν ἀνάπλεων ζωῆς καὶ κινήσεως ἐπὶ μεγάλη ἑορτῇ μὲ τὸν ἀντανακλῶντα τὰς φλόγας τῆς οὐρανὸν καὶ τὸ ἀναπαριστῶν τὴν λάμψιν τῆς πέλαγος; Ἐσκήρτησεν ἡ καρδιά σου ὑπὸ τὰς συγκινήσεις, ἃς ἐγείρει πάντοτε καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ μᾶλλον ἀναισθητοῦ υἱοῦ τῆς Ἑλλάδος ἡ μαγευτικὴ ἐκείνη, ἡ υπερβαίνουσα πάνσαν φαντασιώδη ἀντίληψιν, πᾶν μυθικὸν δημιούργημα, ἐξαισιωτάτη ἀποψις; — Ἄν εὐρέθης εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἂν καὶ ἄλλας ἀφορμὰς μὴ εἶχες, ἂν καὶ πρὸς χαρμοσύνης ἀκόμη εὐκαιρίας ἔβαινες, ἂν τὴν καρδίαν σου μὴ ἔθιγον πατριωτικαὶ πλῆξεις, πατριωτικοὶ πόθοι. Πάλιν χάριν ἐκείνων, οἵτινες πλεόν ἀναισθητοὶ θά ἦσαν, ἤθελες αἰσθανθῆ πολλὴ, ἤθελες κλαύσει πολλὴ, πολλὴ θά ἔπασχες.

Μὴ τὴν καρδίαν οὕτω πιεζομένην ἀφῆκα τὸ Βυζάντιον φερόμενος ὑπὸ τῆς ἀτμομηχανῆς τοῦ σιδηροδρόμου.

Εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ἀδριανουπόλεως, κατὰ τὴν πρώτην τῆς ὁδοιπορίας μου νυκτερινὴν ἀνάπαυαν, ἤρχισα νὰ συνέρωμαι προσεπάθησα νὰ ἐξορίσω τῆς τεταραγμένης κεφαλῆς μου τὰς θλιβεράς μου σκέψεις καὶ νὰ σκεφθῶ ὠρίμως τὰς πολλὰς υποθέσεις κατόπιν ὧν ἔτρεχον. Ὁρῶειλον νὰ πιάσω ἑμαυτὸν καὶ ἀφιέμενος τὸν ἰδανικὸν νὰ σκεφθῶ τὸν πραγματικὸν βίον. Ἐν καλὸν γεῦμα ἔφερε τὸν ὑλικὸν ἄνθρωπον εἰς τὰ πραγματικώτερα.

Ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου ἀπέχει ἡμίσειαν ὥραν τῆς Ἀδριανουπόλεως· ἡμεῖς δὲ καταλύσαμεν εἰς τὸ παρὰ τὸν σταθμὸν ξενοδοχεῖον. Ἀπνηδυκῶς ἀπὸ τοῦ κόπου τῆς περιοδείας μου τῆς προτερείας δὲν ἔσχον τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν πόλιν· τὴν δ' ἐπαύριον εὐρέθην καὶ αὖθις καθ' ὁδόν. Οἱ σταθμοὶ διεδέχοντο ἀλλήλους ταχέως καὶ δὲν ἐβραδύναμεν ὀλίγον πρὸ μεσημερίας νὰ εὐρεθώμεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας.

Παρατήρησα ἀναχωρῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἐπὶ μικρὸν μόνον ἐκτείνεται ἡ περίξ αὐτῆς φυτεία κατόπιν νομίζει τις ὅτι διέρχεται ἡρμωμένην χώραν — τὸ ἐπακολούθημα, ἡ οἰκτρὰ συνέπεια τῆς τυραννίας καὶ τοῦ δε-ποτισμοῦ. Ἀποτρόπαιον λείψανον παρελθόντων χρόνων, εἰς τὴν ἐρήμωσιν ταύτην, ἀνεφώνησα, ἐγκατοπρίζεται ἡ εἰδὲχθειά σου!...

Ἄλλ' ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ τὰ πάντα ἄρχονται μεταβαλλόμενα, — σχεδὸν δύναμαι νὰ εἶπω ἡ εὐεργέτις ἐπιρροὴ φαίνεται ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἐξόδου ἐξ Ἀδριανουπόλεως. Οἰμωνίαι ἐντεῦθεν, δέματα σίτου ἐκείθεν, φύσις ζωηρὰ καὶ ἔμφυχος χαίρετ' ἃ τὸν ὁδοιπόρον, οὐτινος, καὶ τοῦ μᾶλλον περιαλγούς ἡ καρδιά αἰσθάνεται ἀναψυχὴν καὶ ἀνακούφισιν. Εἰς τοὺς σταθμοὺς ἐξέλεπομεν τὰς ἀληθῶς χαριέσσας χωρικὰς, Ἑλληνίδας καὶ Βουλγαρίδας, ραπτοῦσας τοὺς σάκκους τῶν σίτων, οὓς παρεσκευάζον διὰ τὴν μέλλουσαν νὰ κατέλθῃ ἀμαξοστοιχίαν. Ἐχαίρετ' ἵσταμεν τὰς ἀφελεῖς ἐκείνας κόρας καὶ

μετ' εὐχαριστήσεως πολλῆς ἐδέχθη τὸ ὕδωρ, ὅπερ μοὶ προσέφερε χαριέσσά τις ξυνοπλόκαμος καὶ βοῶπις τῆς Θράκης Ἀθηνᾶ. Ἥμην εὐτυχῆς διὰ τὸ μεῖδιμα καὶ τὸ βλέμμα μεθ' ὧν μὲ συνώδευσεν κύπτοντα ἀπο τῆς θυρίδος τῆς ἀμάξης ἕως οὗ καὶ ἐκείνη καὶ ὁ σταθμὸς δὲν ἐφαίνοντο πλέον. Ὑπάρχουν εἰδύλλια, εἶπον κατ' ἑμαυτὸν, παρὰ τὴν ἀτμομηχανὴν καὶ ὑπὸ τὸ ἐκ καννάβιος ὑποκάμισον πάλαι ἐνίοτε εὐσυγκίνητος καρδιά!

Ὁ σταθμὸς Φιλιππουπόλεως εἶνε κομψὸς καὶ γραφικὸς.

Εἰς τὸ βάθος οὕτως εἶπεις τῆς εἰκόνος διαγράφεται ἡ εἰκοσάλεπτον ἀπέχουσα πόλις, ἥ, ὑπερκείνεται οἱ χθαμαλοὶ λόφοι, ἐφ' οὓς ποτε τὴν ἀκρόπολιν τοῦ εἶχεν οἰκοδομήσει ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμύνι τοῦ Στρατιώται τῇ, ἐθνοφρουρᾷ, καὶ ἀστυνόμοι, καὶ περίεργοι, καὶ ἐπιβάται, καὶ ἀποβάται, καὶ διευθυντῆς καὶ ὑπάλληλοι σταθμοὶ καὶ ἀμαξοστοιχίας, καὶ ἀμαζήλται, καὶ χωρικοὶ, καὶ πάσης ἐθνικότητος καὶ πάσης τάξεως συμφοράματα δίδουσι ζωὴν εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον μέγαν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου. Μετ' ὀλίγον ἐξεκινούμεν διὰ Παζαρτζίκιον, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ σταθμεύσω ἐπὶ τινὰς ἡμέρας· καὶ ὅπου ἔφθασα νυκτὸς ἤδη.

Εἰς Παζαρτζίκιον ὑπάρχει σχολεῖον καὶ ναὸς τῆς κοινότητός μας — ναὸς καὶ σχολεῖον, ὅπερ μετὰ πολλῆς φειδούς καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου ὠκοδομήθησαν. Τὴν σχολὴν ταύτην πρὸ δῶο μηνῶν εἶχον ἐπισκεφθῆ παρευρεθείς μάλιστα εἰς τὰς ἐξετάσεις. Ἀλλ' ἂν ἐν ἑλληνικαῖς ἀδιαφιλονεικίταις χώραις κατακρίνωμεν τὴν κακὴν διδασκαλίαν, πόσον μᾶλλον πρέπει νὰ κατακρίνωμεν ταύτην ἐκεῖ ὅπου ἔχομεν συναγωνισμὸν — καὶ συναγωνισμὸν σπουδαῖον; Πταίουσιν ἄρα οἱ κάτοικοι Παζαρτζικίου ἢ ἀλλαχοῦ ποῦ εὐρηται τὸ σφαλερὸν τῆς θέσεως; Δὲν δύναμαι κατ' αὐτῶν νὰ εἶπω τι. Ἡ ἀδυναμία εἶνε ὅλων μας, διότι ὅλοι πταίομεν, ἂν καθ' ἑκάστην ἀραιοῦνται αἱ φάλαγγες τῶν πιστῶν εἰς τὰ πάτρια ἀνὰ πάσης ταῖς χώραις, ἃς μᾶς διαφιλονικεῖ ὁ σλαβισμὸς. Τὸ σφάλμα εἶνε εἰς ἐκείνους, οἵτινες πανταχοῦ νομίζουν ὅτι ὁ ἐλέφας εἶνε ψύλλος μόνον. — Τὸ Παζαρτζίκιον ἐφέτος ἀφίσι φωτὴν ἀλγους διότι ἀδυνατεῖ νὰ διατηρήσῃ τὸ σχολεῖόν του, νὰ πληρώσῃ τοὺς διδασκάλους καὶ ψυχὰι μόλις φωτισθεῖσαι καὶ αὖθις σκοτίζονται.

Ἀνεχώρησα τὴν ἐσπέραν τῆς 29 καὶ διήλθον τὸν σχετικῶς ταπεινὸν τῆς Ρωμυλίας Αἰμον ἐν ὥρᾳ νυκτός. Αἱ ὁδοὶ εἶνε ἀσφαλεῖς· δὲν ἔχομεν εὐτυχῶς τοὺς Τάκους καὶ Νίκους μας, καίτοι ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἔχομεν τοὺς λύκους μας. Εἶνε καλὴ ἡ ἀμαξήτοδς καὶ μάλιστα ἡ τῆς Ρωμυλίας, ἣν περιποιῶνται συνεχῶς αἱ ἀρχαί. Μετὰ δρόμον ἐννέα περίπου ὥρων εὐρέθην περὶ τὴν δευτέραν πρωΐνῃν ὥραν ἐν Ἰχτιμάν, τὸ τελευταῖον παρὰ τὰ σύνορα ρωμυλικῶν χωρίων, ὅπερ κατόπιν ἀλλαγῆς τῶν ἵππων καὶ λήψεως ὀλίγης τροφῆς ἀφῆκα διαμείνας ἐν αὐτῷ μίαν περίπου ὥραν ὅπως μετὰ πολλοῦ κόπου ἐπιτύχω τὴν ἐκπλήρωσιν τελωνειακῶν τινῶν διατυπώσεων.

Ἐξ Ἰχτιμανίου διηυθύνθημεν εἰς τὸ χωρίον Βακαρέλιον, τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ἐδάφους χωρίον. Καὶ ἐνταῦθα μικρὸν ἐστάθμευσα χάριν τοῦ τελωνείου καὶ ὅπως λάβω ὀλίγην τινὰ τροφήν· ἀλλ' ἔπιον ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ἰδικοῦ μου ποτηρίου καὶ ἐγεύθην ἐκ τῶν ἰδίων μου προμηθειῶν, διότι ἡ λύμη τῆς διαφθορᾶς ἐνεκολάφθη βαθεῖα εἰς τὰς χαριέσσας θυγατέρας τοῦ παρὰ τὰ σύνορα χωρίου τούτου. Ἐντεῦθεν διήλθον κεκοπιακότες στρατιῶται, μαχηταὶ ἀπνηδυισμένοι, ὠραῖοι καὶ πειστικοὶ ἀξιοματικοὶ, χάρις εἰς τὸ κομψὸν ἐξωτερικὸν τῶν ὁποίων πολλὰς μητέρας εἶδε τὸ Βακαρέλιον καὶ

πολλοὶ παρθένοι τοῦ ἀπέβησαν γυναῖκες. Ἀπιστεῖτε εἰς τοὺς ὕμνους ἐκείνους μέλανας ὀφθαλμούς, εἰς τὰς δροσεράς παρειάς, εἰς τὰ ροδόχροα χεῖλη, εἰς τὰ εὐλύγιστα ἀναστήματα, τὰς ποιητικὰς τῶν περιβολῶν! ὕπαιέδυσεν εἰς αὐτὰ ἡ διαφθορά καὶ ὑπετύπωσεν ἀνεξαλείπτους τὰς οἰκτρὰς συνεπειὰς τῶν. Κόραι τῶν Βακαρελίων, ἐπὶ μικρὸν μόνον σᾶς εἶδον καὶ ἠδυνήθησαν νὰ κρατήσω τὴν καρδίαν ἀσυγκίνητον. Εἶνε ἄρα ἐπίσης εὐτυχεῖς πάντες οἱ παροῦντες; . . .

Καὶ μετὰ μικρὸν εὗρέθησαν αὐθις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταχὺ πορευόμενος εἰς Σοφίαν.

(Ἔπεται τὸ τέλος)

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Λωποδύτης Γαμβρός. Ἡ λωποδυσία δὲν ἔλαβε χώραν οὔτε εἰς τὴν Ἀμερικὴν οὔτε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἐν τῇ ἡσύχῳ καὶ ἐρημικῇ πόλει, ἥτις ἄλλοτε ἀπάστραπτεν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἠκτινοβόλοι ἀπὸ εὐμορφιάς, τώρα δὲ λούεται καὶ συγκυλίσταται ἐντὸς ἀτελευτήτων νεφῶν σκόνης τῇ Κορίνθῳ λέγομεν. Παρουσιάσθη, δηλ. ἐκεῖ γέρον τις τὸν ὁμογενὴ ἐπαγγελλόμενος, ὅστις ἐζήτηε νύμφην διὰ τὸν ἀνεψιὸν του, τὸν καὶ μόνον κληρονόμον του. Ἐμπορὸς τις συλληφθεὶς εἰς τὰ ἐπίχρυσα δύκτια τοῦ δημογενοῦς, ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὴν θυγατέρα του μαζὶ μὲ 10,000 χιλιάδας φράγκων τυπικῇ προῖκα, ὡς τοῦ ἔλεγεν ὁ γέρον συμπτέροτος, ὡς καὶ ὁ νέος γαμβρός του. Τὴν ἐπιοῦσαν τοῦ γάμου τὸ νεαρόν μὲν ζευγὸς διευθύνθη πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ὁ δὲ γεροθεὸς ἄλλοι, ἔχων τὴν νομισματοθήκην του φουσκαμένην ἀπὸ 5 χιλ. δραχμῶν.

Μετὰ τινα καιρὸν ὁ Κορίνθιος πενθερὸς ἀρχίζει νὰ λαμβάνῃ ἐπιστολάς ἀπὸ τὸν γαμβρόν του, ἐν αἷς οὗτος μὲ γλαφυρότητα καλάμου περιέγραφε τὰς καλλονὰς τῆς ἐν Βρεντησίῳ ἐπαύλεώς του καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ χαριτωμένου βίου των, ὑπὸ τὰς μελιχρῶσους σκιαυγείας τῆς σελήνης τοῦ μέλιτος. Ἀργότερα ὅμως ἀφίωναν τὴν ποιήσιν κατὰ μέρος γράφει εἰς αὐτὸν ὅτι ἔχει ἐν πλοίῳ φορτωμένον μὲ ζυλεῖαν ἀξίας 70,000 χιλιάδων φράγκων, ἡ ὁποία ἔμπορος νὰ πωληθῇ ἐν Κορίνθῳ μὲ πολλὰς ἐλπίδας ἀφθόνων κερδῶν, καὶ ὁ πενθερὸς θαμβούμενος ἐξ ἠκτινοβολουσῶν ἐλπίδων τρέχει, συνεταιρίζεται μετ' ἄλλων καὶ στέλλει εἰς τὸν γαμβρόν του ὡς ἀρραβῶνα τῆς ἐπιχειρήσεως 10,000. Καιρὸς πολὺς παρέρχεται καὶ οὐκ ἦν φωνή, οὐκ ἦν ἀκρόασις ἐκ μέρους τοῦ πυργοδεσπότη γαμβροῦ, ὁ πενθερὸς ἀναγκάζεται νὰ πάῃ εἰς Βρεντίσιον, ὅπου ἀντὶ ὥραιας ἐπαύλεως καὶ ροδοπαρειῶν κόρης καὶ ζυλαιοφορτωτοῦ γαμβροῦ, εὗρισκε ἄθλιον πανδοχεῖον ἐν ᾧ ἐγκαταλειμμένη καὶ ἐγκυμονοῦσα καὶ πεινώσα εὗρισκεται ἡ θυγάτηρ του. Καὶ τὴν παραλαμβάνει καὶ . . . ἐτελειώσαμεν.

Παράσημα εἰς τοῦ Βουγᾶ. Μετ' ὀλίγον δὲν θὰ ἔχετε πλέον ἀνάγκην νὰ τρέχετε τὰς κλίμακας τῶν ὑπουργείων καὶ νὰ ἐνοχλῆτε ὑπουργικοὺς βουλευτὰς καὶ νὰ κυτᾶζετε φίλους κανενὸς πρέσβους διὰ νὰ λάβετε ἐν παράσημον. Ἀρκεῖ νὰ μεταβῆτε εἰς τὸν κ. Βουγᾶν ἢ εἰς τὸν κ. Κοκορόπουλον καὶ νὰ τοὺς ζητήσετε ὅποιονδῆποτε παράσημον θέλετε, καὶ ἐστὶ βέβαιον ὅτι τὴν ἄλλην ἡμέραν δύνανθε ν' ἀναρτήσετε, αὐταρέσκως ἐπιδεικνύμενοι, τὸ πολυχρῶμον μετάλλιον μὲ τὴν κυανὴν ἢ τὴν ἐρυθρὰν του ταινίαν ἐπὶ τοῦ στήθους σας, ἐὰν ἐννοεῖται οἱ κύριοι οὗτοι μιμηθῶν ἕνα Γάλλον συνάδελφόν των, ὅστις συνέστησεν ἐμ-

πορικόν, ἐν ᾧ πωλοῦνται ἀποκλειστικῶς παράσημα, καὶ ὅστις ὥριτε καὶ τιμὰς μερικῶν ἐξ αὐτῶν. Καὶ οὕτως, ἂν θέλετε τὸ τῆς δημοκρατίας τοῦ ἁγίου Μαρίνου, θὰ τὸ ἀποκτᾶτε πληρώνοντες 2,500 φράγκα, τὸ τῆς Ἰσαβέλλας τῆς Ἰσπανίας 4,500. ἂν τὸ χρυσοῦν τῆς Πορτογαλλίας 3000, ἂν τὸ τοῦ Βαλιθάρ τῆς Βενεζουέλας 4000, ἂν τὸ τοῦ Μετζιδιέ 4500 καὶ οὕτω καθέξης, καὶ θὰ γίνετε πλέον ὅλοι σας Δεληγιάννηδες, δι' ὃ καὶ ἐκ τῶν προτέρων θερμότερα σᾶς συγχαίρομεν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Παρίσις, 5 Ὀκτωβρίου. Ὁ στρατηγὸς Τιβωδὲν παρητήθη.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἰσπανικὴ κυβέρνησις θὰ περιορισθῇ ν' ἀπευθύνῃ τῇ κυβερνήσει τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας παρατηρήσεις προφορικὰς περὶ τῶν ἐπακολουθησάντων τὴν εἰς Παρίσιους ἀφίξιν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας συμβάντων.

Παρίσις, 5 Ὀκτωβρίου. Τὰ Ἡμερησία Νέα πληροφοροῦνται ὅτι ὁ στρατὸς τοῦ Σωδᾶν κατέλειπε τὸ Δουέμ τῇ 26 Ὀκτωβρίου. Μετὰ τὸν πρῶτον σταθμὸν 300 ἄνδρες ἠσθένησαν. Ἡ ἐκστρατεία προμηνύεται δυσκολωτάτη.

Παρίσις, 5 Ὀκτωβρίου. Θεωρεῖται ὡς πιθανόν ὅτι ὁ στρατηγὸς Σωπολὲ διορισθήσεται ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

Λί μετὰξὺ Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας σχέσεις ἐβεβλιώθησαν συνεπεία τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ.

ΕΛΛΗΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Δ. Η. ΓΟΥΔΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέρα	ὥραν 7 π. μ.	Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν δι' Αἴγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Κατάνωλον, Μάραθον, Πύλον, Κορώνην, Καλάμας, Γύθειον, Λεωνίδιον Σπέρτσας, Ὑδραν καὶ Πειραιᾶ.
Δευτέρα	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγιον, Λουτρά Μεθάνων, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρες, καὶ Ναύπλιον.
Τρίτη	» 7 π. μ.	Λαυριον, Ἀλιβερίου, Χαλκίδα, Λίμνην, Λουτρά Αἰδης, Ἄταλάντην, Στυλίδαν, Ωραιούς, Ἰλινκόν καὶ Βῶλον.
Παρασκευή	» 6 π. μ.	Ὑδραν, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμας, Κορώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἀγ. Κυριακὴν Κατάνωλον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κορίνθον, Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ.
Παρασκευή	» 6 π. μ.	Διὰ Λαυριον, Αἰλιβερίου, Χαλκίδα, Λουτρά Αἰδης, Στυλίδαν καὶ Βῶλον.
Σάββατον	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγιον, Λουτρά Μεθάνων, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον,